

ԲԱՆԴԱՔԱՆԻՆ

Պէրլինի քեանդանորդարձրդոյ վերջին նիստերուն վրայ առնուած տեղեկութիւնները միայն որոշման կը վերադարձնեն եւ ոչ զործադրութեան...

Թուրքիոյ եւ Գերմանիոյ կառավարութիւնները չկրնային համաձայնի գտնուիլ զաշխարհային զինուորական զարգացման մէջ...

Վերջին նստին մէջ Ռուսիոյ դեսպան իւր կառավարութեան գլխաւոր խնդիրը ընդունուած ուղղման վրայ...

Ռուսիոյ դեսպանին այս յայտարարութիւնը խիստ կարեւոր էր, քանզի ասիէ կրնայ տեսնուիլ թէ այն զորոյցները որքան ինքնուրուի կառավարութիւնն...

Գրեականատարձրդին նոյնատեղէն Հոնքոնգէն իշխանին ատենախօսութեամբ մը...

Խնդիրն այս պիտոյն մէջ է, եւ տակաւին չլիարձակուի թէ արդեօք դեսպանատարձրդին որոշումն ինչպէս պիտի գործադրուի...

Համաձայնութիւն հաստատուի զըմուտն չպիտի լինի: Առ այժմ Ռուսիոյ կայսերական կառավարութիւնն այս պայմաններէ...

Սինարիի կը լծուի այս շարժման առաջն տեսլի, եւ վիճեալով իրաւաբանական տեսլիկութեանց նայելով...

Գարատալի հետ յարաբերութեանց դադարումը մօտաւորապէս էր, բայց խորհրդագրաբար առաջին տեսլիկութեան կ'երևի...

ԱՐՏԱՔԱՆԻՆ

ՃԻՋՈՒԻՍԻՆ Ի ԳԱՂԱՂԱՅ

Թայմը լրագրին փորձի թղթակիցն յունիս 30 թուով քաղաք հետազոտելու մէջ...

Բոլոր Գաղղիոյ մէջ ձիգութեան ունեցած հաստատութիւններն այսօր վաճառուի, ի բաց առեալ աւանդաշարական դադարներն...

Պ. Բլեման, այն է դատական պաշտօնատարն եւ զնայ փողոցն, ուր կաթիլները զինք «կեցցեն» ձիգութիւնը...

Պաշտօնատարը մենատարը մը, ասն է անդ 13 չափ ճիւղերով աւել երեւութեանները եւ շերտաւորութիւնը...

Երկրորդ խոցը կողմաւոր էր, եւ ոտակալութեան քովէն Հայր ֆիլիպ, այն է մեծաւորն նստած խոցը...

որ անշուշտ հանգիստ պէտք էր լծուիլ: Բայց դարձեալ բռնութեամբ բացաւ դուռը, Ներսէսը...

Գուրդը խնդրուած էրեք հարիւր չափ մարդերէն, ասան է մէկը ձերբակալեցան զոսով չուղեկունը...

Գաղղիոյ գլխաւոր քաղաքներէն ինչպէս Լիւն, Մարսիլեա, Լիլ, Պորտոյ, Ռուան, Լաֆայ, Ուլինսոն, Սիւսէ, Պլեյմսոն, Լիմոս, Տուէ, Ռուան, Դանի, Պուրտ, վերապիւն...

Բնակարանէն: Մարտ 29 ի հրամանադրեն այս եղանակաւ ահա զործադրեցան:

Տէյլը Նիւզ լրագրին թղթակիցը այն երկու թիւերը նկարագրելուն առթիւ կըսէ: «ձիգութեան ընկերութիւնը Գաղղիոյն արտաքին հրամանագրերն այսօր (յունիս 30)...

ԹՂԲԱՎՅՈՒԹԻՒՆԳ

ՍԵՐԱՍՏԱՐԱ

8 յունիս 1880

Մասին:

Ամառն եկաւ, հասնադարձաց ձիւներն հալեցան, սովածմիկ դառառները մի քիչ չունչ առնալ սկսան:

Այս սովեալ դաղթակեանք Խաղան մասն ալ քաղաքի մարդասէր Հայրին կը պարտաւորէ:

Տեղւոյս կառավարութիւնը մի ամսէ աւելի է որ մի հանդակալութեան ձեռնարկած է ի նստալ Մուսուլի սովելոց...

Հայաստանի սովելոց խնամատար Կեղոնիկոս Հայ յանձնարարին սովեալ հայրենակցաց մատակարարած օգնութիւնն...

Մեզ անձառնի մնացած է կառավարութեան միայն Մուսուլի սովելոց համար ստակ հանդակալելն, մինչդեռ ուրիշ Հայաստանի դառառներ Մուսուլէն ոչ նուազ սովաւ տառապանքաւ եւ շարունաց քննակալ եղած են:

զանց վերայ մի մեծ շուք ևս տեղ-
ցուց, այն է՝ սովորելի գաւառներու
Հայ բնակչաց երկրագործական անա-
տեսներ և նիւթեր (շորեան, գետնա-
խորհոր և այլն) արտադրութեան ձեւա-
կերն, որով կը պարտաւորէ զին, մի
երկրագործական կարեւոր գործի իւր
ուղղութեան ներկայել, հարկ դա-
տուած տնօրէնութիւնն իրեն վերադա-
նելով:

Վարդաբա ընկերներն Պ. Գանիկ
Պալլադեան երկու տարիներէ ՚ի վեր
կաշխատէր մշակութեան մի գործիք
հարաւ և յարկեցաւ, սակայն այս մա-
սին կրած բազմազան մեծաներն, աեւ-
զացի Թուրք մեծամեծաց ունանց յա-
րաւ շարակաւ արդէնքերն, և մա-
նաւադ իւր ունեցած ներթափան կա-
րի անձուկ վիճակն մեծ խոցող տե-
ղած են հնարած գիւտն հրապարակ
հանելով նորա արդիւնքը վայելելու:

Պ. Պալլադեան իւր գիւտը քանիցս
տեղւոյս կառավարութեան ներկայեց,
բայց մի արդիւնք չտեսաւ: Անցեալ
շաբթու ևս մի խնդրադիւր տուաւ տեղ-
ւոյս նախագահական Հարկի վարչին,
որ պէտք եղած գիւտը իրեն շնորհի
իրեն, մի առանձնաշնորհ ստանալու
համար: Կուսակալ տեղւոյս Նափէ
Մէճիսի անդամաց—որք, չընտրէ երկ-
րագործութեան, այլ նոյն բառին սահ-
մանն ու նշանակութիւնն անգամ չը-
գիտեն—յանձնեց որ հարկ եղած քըն-
նութիւնը կառարկելով տեղեկագրեն:

Արդարեւ նոյն ժողովը մի քանի փորձեր
ընել տալով՝ քննեց և անհեկարեց
փառային՝ սա հրաշակեց երկրագործութե-
ան հանելով թէ՛ գործիները թէ՛ և լաւ
են, բայց մեր երկրին ժողովրդեան
միտասկար և անյարար են և թէ գոյն
կը թլուտուեցնեն և ունին: Բայց թիւ
ներէն այն ժողովն՝ եթէ ըսեմ թէ՛ ոչ
այս է և ոչ այն, այլ պարզապէս հը-
նարդին Հայ լինելն է, քանի որ քանի
քանի Եւրոպացիներ, որք իրենց պէս
ժողովականներն աշակերտ ընդունելու
անգամ կը դժկամակին, այն գործի-
ները տեսնելով՝ մեր երկրագործաց
խիտ օգտակար և յարմար դասն:

Թէ՛ և մի քիչ նիւթն չեղեցայ, բայց
կառավարութեան սոյն գործոյ վերայ
այս աստիճան պաշարելու թելամի
և արհամարհանք նային, և հնարողն
առանց մի չոր խոսքով գէթ խրախու-
սելու վնասեցնելը սիրաւ կարեւոր խո-
ցեց: Կառավարութիւնը կրեւմ, որ
պաշտօն ունի այս տեսակ հանրօգուտ
գործող հոգ և ինչո՞ւ տանելու և նոցա
հեղինակներն արժանաւոր վարձատ-
րելու:

Ինչ որ է, թողունք այս ամենը և
դառնանք մեր խնդրոյն:
Սովորաբար մեր երկրագործներն մի
լուծք եղով (երկու եղ) և մի խտով
(արօրին ծայրը դառնաւ երկաթի) կը
հերկեն և կը ցանեն: Պ. Պալլադեանի
յօրինած գործին, որ հինգ խտի ունի,
մէկ լուծք եղով կամ մի զօրեղ ձիով
3 կամ 4 լուծք եղներու գործը կը կա-
տարէ: Մի շահաւէտ կէտ ևս ունի, որ
սոյն գործիով սերմանաւած մէկ ջուս
սերմանալուն կընայ մեր երկրագործաց
3-4 ջուսին չափ գործ կատարելու և ան-
կից աւելի արդիւնքներ լինել:

Եթէ Պ. Պալլադեանի յանձնուի մի
գործ, համարելու իւր հնարած գոր-
ծիով կառարկուող արտադրութիւնը կը
յայտարարէ. մի միայն նիւթական օ-
ժանդակութեան կը կարօտի:
Կերպարանայն պատուարժան Յանձ-
նակաւորը կընայ անգղային նորա հեռ
բանակցել և աւելի մանրամասն լտեղե-
կութիւն առնել:

Խմբագրապետ—Տէր, արտադրական
Մասիսիք ընկերացոյց մէջ թերեւ
դառնուին այնպիսիք, որ կարծեն թէ Պ.
Պալլադեանն Եւրոպական դպրոցներէն
միայն մէջ երկրագործութիւն ուսած ին-
չի, բայց սոյնպիսիներն թիւ հաւատար
լինին որ՝ ոչ Եւրոպայ դպրոցն է և ոչ
մի երկրագործական վարժարան յաճա-
խած, այլ իւր, քաղաքի մէջ ինքնօր-
նութեամբ աշխատած և իւր Հայտ Բը-
նական հանձնարումն հարած է նոյն գոր-
ծին, որ եթէ քաղաքի և խրախույս
գտնէ, անուշտ եմ որ մեծ դիւրութե-
թիւն սխալ մատուցանէ Հայ երկրա-
գործաց, որք կարի պիտի օգտին:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՇԽԱՏՈՒԹԻՒՆ

Առաւում է:

Բնութեան գիշերային խաղա-
ղութիւնը գործող արարողին նա-
խագործող որ գործարար տարաբնու
ժամանայն է գործող գիշեր, մշակին

արտադրանք վերայ թաւած քու-
նը կ'սկսուի:
Եւ թէ՛ ինչ նա, մի թմբիկ միայն
թողով, որ յորանջման մէջ կ'ըն-
կողմի հետախորոյս:
Լոյս է. արթնութիւնը՝ անհը-
րածեշտ, և գործելը՝ անխուսա-
փելի:

Հանդիսաւ՝ աշխատութեան բեր-
քն ըլլալով, համարուած է գոր-
ծաւորը որ անաշխատ կեանքը առ-
րապարհակ մ'է, որք հազիւ կըր-
նայ մարդ տանիլ:

Գործ մը՝ որքան ալ վաղը լինի
իւր սկզբան մէջ ծանր է տակաւին,
տակաւն աշխատութիւնը գործոյն
խաղաղեցն է, որ շոյն կը տալէ ու
կը մալէ:

Միայն է կարծել թէ մեծ գոր-
ծերու համար մեծ կամ հաւաքա-
կան աշխատութիւն պէտք է, զի
ամենէն աննշան աշխատութիւնն
անգամ կընայ մեծամեծ գործեր
կարգադրել, բաւական է որ աեւ-
կան լինի:

Գործելը՝ արդիւնք անհրաժեշտ
պայմանն ըլլալով, աշխատութիւնը
կենաց հարկաւորութիւնն է:

Սակայն մի մարդ, երբ միայն ի-
րեն համար կը գործէ, միայն իւր
անձին վերայ կ'ապրի: Այսպիսի
պարագայի մէջ մարդ գերեզման
մ'է և կեանքը դիակ մը:

Երանի՛ որ իւր աշխատութեան
արդեւանց յարաբերականներն ու-
նի, նա է միայն՝ որ կ'ապրի, և նա-
րա կեանքը՝ չափաւոր յաւիտեան-
կանութիւն մ'է:

Մարդ լինի՛ ընկեր լինիլ ըսել
է, ընկեր՝ ամեն պարագայի մէջ,
ուստի նա՝ որ ընկերութենէն կը
բաժանի, մարդկութենէն կը հեռա-
նայ, և նա որ ընկերը կը մուսնայ
մարդկութիւնը կ'ուրանայ:

Ռիչարդ որ մարդկային է ընկե-
րական լինելն, նոյնպիսի բնական է
նաեւ մարդկային ընկերութեան մէջ՝
միեւնոյն ընկերութեան համար գոր-
ծել և ապրիլն: զի նա՝ որ իւր ըն-
կերը կը սիրէ, կը հոգայ և կ'ապ-
րեցնէ, նորա վերայ ինքզինքը կը
սիրէ, կը հոգայ և կ'ապրեցնէ, զի
մարդը՝ մարդկութեան խնդիրն ը-
լլալով, նորա մէջ միայն կընայ լուծ-
ւել:

Այս լուծիլ տարը՝ իւր բառ-
արարածանման մէջ երբ մի ձև կառ-
նու, այսինքն՝ առհասարակ օղակնե-
րով երբ մի շղթայ կը կապէ, որ
պաշտպանական իրաւամբ ընկերային
վիճակը անդր քան զոր էրն կը վը-
սեմայնէ, այն ատեն ընկերակա-
նութիւնը՝ իւր ամենէն աննշան բա-
ժանման մէջ անգամ կը քաղցրա-
նայ:

Մարդկային ցեղական այս բա-
ժանումն է որ աղբ կը կապի խը-
տիլ մը՝ մարդոյ և մարդկութեան
մէջ, ընկերի և ընկերակաւորութեան
մէջ, որ մարդկային յոյժահամար
թաւանիւրու համագումարէն ան-
ջատ միտաբերութեան մը մէջ կը կե-
րանայ, հան կ'ապրի և հան կը
մեռանի:

Ցեղական այս բաժանումը՝ Կ.
Կ. և Կ. բաւերու մէջ առհաս-
նաւորելով, աղբային շահու հոգա-
տածութիւնը գերադաս դառնց
մարդկային հանրական օգտաբե-
րութենէ, և թէպէտ մարդ գործ-
կանամբ քաղաքային չ'դադարեցաւ,
բայց և այնպէս առաջինը սրբադան
և երկրորդը՝ մարդակերպական դը-
րելով իւր քրտանց երկու կաթիլ-
ներէն մին իւր առհասարակ բաժին
հանց՝ իրեն նորա իրաւունքը,
խիկ երկրորդին՝ այսինքն՝ այլապար-
մարդոյն ինչ որ տուաւ, ողորմու-
թիւն արձանագրեց իւր օրհնայն
մէջ:

Մարդոյ այս տաճային մասնա-
ւորութիւնը՝ ցեղականական ան-
ուանակութեամբ մարդ արարա-
ծը դանդաղ բաժանմանց ենթա-
կայելէ զինի, պարտուց և իրաւանց
սահմանաւորութիւնը բնական է:
Այսպէս եղաւ և կը շարունակ-
ուի ցարդ:

Մարդ՝ բնապէս պարտաւոր օգ-
նելու իւր մարդ ընկերին, արար-
մարդ չէ այսօր իւր ցեղէն դուրս
եղող մարդոյն կարծութիւնը դադ-
րելով:

մահելու, և եթէ պարագայներն
ստիպեն իսկ, կարտաւորն շնորհ
մըրած ըլլալու պարճանքը՝ գոր-
ծոյն տեսակէսն է, ոչ աեւտ մար-
դոյն երախտագիտական զգայմանց
վրայ իշխելու տիրական անսկուշե-
լի իրաւամբ:

Այն արհամարհանց մէջ՝ որ ի-
րաւունքը կը պահանջի, այսինքն
պահանջում մի՛ որ զիջող վերայ
հիմնուած է միայն, ստացումը միշտ
շնորհական է, որ յաւեւ պարտա-
կան կը կայուցանէ զմարդ շնոր-
հող կողմին, որ երկրութեան դառ-
նագոյնն է:

Երանի՛ այն մարդոյն, որ իւր
կարտաւորութիւնը կընայ լուս իւրաքի-
ւորութիւնը:

Մանուկ մը՝ որոյ տակաւին ոչ
ձեւաւ կընան շարժիլ և ոչ առամ-
ներն մի հայն բեկորաւորել, կույս
միշտ իւր մայրն է՝ զուլ շարժե-
լու և սոյն տիրելու այն կուրծ-
քին՝ ուր ստիպէ կան, փոխառ-
թեան զուգեակ վաճակներ, յորոյ
երաւունքը կը բղկնէ, զոր ծծելով
մանուկը՝ պարտաւոր կը լինի պար-
տաւոր՝ ցնոր ծերութիւն, և մին-
չեւ այն ատեն տակաւին անբաւ-
կան դատելով եղած ամեն վնասը
մէն, մի առաւելի դերեզմանի առ-
ջեւ միայն սեւ փոսը՝ որ իւր մար-
դանքը պիտի լինի, և գործնալ՝
առանց տաճայնելու թէ վնասած
է՝ ինչ որ պարտն է:

Արդարեւ, զի իմ բնական է,
կընայ շնորհմանց ամեն դէպքերն ալ
բնական՝ ներս մտիւր, առ, ինչ որ
ըսելիք չէր, դուք եղ, և ահա
պարտական մ'եմ, բեռնակիր մը՝
որ կը կրեն, ինչ որ քուրդ չէ:

Ուղիղ բնակարարութիւնն ինչ կը-
տէ, քայլէ՛ որ համեմ, վնասը՝ որ
ստանաւ:

Առաջինը համար հարկաւոր եւ-
ղած բանը՝ աշխատութիւնն է, իսկ
երկրորդը՝ համար չ'իմացել՝ ինչ որ
հարկաւոր է վնասելու ի ստացու-
մէն:

Մի մարդ երբ կ'աշխատի, ըսել
է կը քայլէ գէշ կ'էմ, ուր որ
երթալ կ'ուզէ, Այս անտախտաբ-
եթէ քայլը շարժիլ է, պէտք է
որ այս շարժումը շատ պարագանե-
րու մէջ ուղիղ և ճշմարիտ ըլլայ,
որպէս զի վատահոլութեան արժա-
նանայ:

Գիտութիւն չէ մի մարդոյ գիտ-
նայ թէ՛ ինչն է, քան գիտնալ թէ
ի՛նչ է:

Իւր ինչ ըլլալը չ'իմացող մի
մարդ կը նմանի աղբի մը՝ որ զին-
քըն չ'տեսնէր, և կամ իմացողու-
թեան մը՝ որ զինքն չ'իմանար: Այս
պիտու շարժումը՝ ոչ աշխատու-
թիւնն է և ոչ քայլ, այլ իւր գծի
մը վրայ առ խաղաղութիւնը ընկալու-
ման նա՝ որ զինքն գիտէ, կ'առ-
չաւէ յաւեւ քան կը քայլէ, նը-
մարելով՝ ինչ բայն որ ճանապարհին
վերայ կայ: Բայց իմաստունն այն
է՝ որ նշմարուած ամեն իրերէ չը-
յայտարարելով, գիտնալով որ վա-
ղելու միջոցին բան մը նշմարելը
հաւատարմաւ տեսնել չէ, զի բան
մը նշմարելն ու տեսնելը՝ իրարմէ
ծայրէ ի ծայր տարբեր բաներ են:

Աշխատութիւնը կարելիութեան
մէջ կեանք և անկարելիութեան
մէջ տանջանք ըլլալով, միշտ կա-
րելոյն վրայ պէտք է հիմնել:

Օրինակի համար, մի մարդ՝ երբ
կ'աշխատի մի արտաքին պաշտպա-
նութիւն ձեւաւ բերել, ամեն կա-
րելի եղածն ընելէ վերջը՝ յաջող-
լու մասին ինչ որ կ'ապահովի, նա
իրեն նկատմամբ բացարձակ անկա-
րելի է. կամ պէտք է այդ պա-
կալը լուս, և կամ ձեւաւթալի եւ
քաշուլով, թողնել ժամանակին՝ որ
ինքնախելած իր հեմութեան ընել
չ'իցածը, ինքն կարգադրէ:

Գիտնալով որ մասնաւոր փորձոյ
մ'արդիւնք չ'եղող հաւատք՝ շատ
անգամ անկարտաւորութիւններ են,
պաշտպան տաւրկայններն առանց
քննելու՝ նոցա առջեւ ծուռ կըրկ-
նելու չէ. զի՛ ինչպէս որ յայտնի
է՝ ամեն Արամազդ միեւնոյն քարով
կ'ափուած չ'ընար ըլլալ, և կամ ա-
մեն քարէ՛ Արամազդ չ'ընուիր:

Բան ընելի՛ զաղբիցնէլ զոր աշ-

խառտ թնեմ, մահաճութիւնն է
այդ, այլ յորդ արեւ մանաւանդ՝ ի
հնարաւորն միայն, եթէ պահողու-
թեանց իսկ կարտաւորութիւն զգայ-
ուի:

Եթէ արեւը՝ կարեւորութիւն է
կենդանութեան, անկենդան գիակ
մը՝ ինչ պէտք ունի արեան, թող
հասի՝ ո՛րչափ որ պէտքը կը պա-
հանէ:

Ըսե՛ մեռելոյ մը՝ որ քեզ երբե-
մէն կենտաւոր իմ երդ արեւը ընկե-
րեղ կենդանութեան համար կը
քամեն քեզմէ. — լաւ, պիտի պա-
տասնանէ, եւ արդէն մեռած եմ:

Ինչ է մեռելոյն կորուսածը. —
պիտի. — գերոյ մը՝ որ ըստ ինքեան
անարժէք, սակայն ուրիշ մի թուա-
նըմէն թող գրուելով՝ բաւական
արժէք կ'ընծայէ նա:

Ճիշտ այսպէս կըլլար Գաղղոյ
հիւանդանոցներուն մէջ՝ վերջին
պատերազմի ատեն. մահամբձ հի-
ւանդին երակը ճեղքելով, մէջի
արեւը ուրիշ մի հիւանդի երակին
մէջ կը քամէն և այնու կեանք
կը բաշխէին հիւանդներու:

Առաջին մարդոց գործերն՝ իւ-
րու անուրջ, մարդոյ մը անցեալ
կենաց հեռ կ'ապուած են. ոճրա-
գործ է նա՝ որ ապագայ կենաց
կցուելու գործեր չ'իմացար:
25 մայիս 1880 Բ. Թաւրէն
ՅԱՐԱՐԵԼԻՐ

ՊԱՏԱՍԻՍ

ՂԱՆՈՒԹԻՍ

26/8 Յուլիս 1880

Գեր Տէր Մարգարիտ Վարդա-
պետ Օրմանեան առաջնորդ Կարնոյ:

Գեր Տէր:

Առ իս ուղեւալ Ձեր նամակն ըն-
թերցայ Մասիսի մէջ, և բնաւ չէի
պատասխանել: Եթէ պաշտօնական
գրութեանց արհամարհող ըլլալիդ
հաստատուելու եռանդեամբ Ձեր բը-
նէն եղած խօսքերը նոյնութեամբ
իշխիլ իրեւ զբարտաւորութիւն ցոյց
առլ չ'իմացնէք: Միայն զո՞ն եմ
որ դուք Ձեր նամակն մէջ ալ բե-
րանացի բաժանիդ գարձեալ կըրկ-
նէք թէ և ապրեք ձեւերով և Ձեր
իմ մասին բրած զբարտաւորութիւն
ինքնին կը հերքէք: Ձեր այս հա-
կաւորութիւնը ուրիշ կերպ չեմ կրնար
մեկնել, բայց եթէ չ'ընդհանրապէս
բուռն փափաքին, որով կուզէք—
ինչպէս յայտարարած էք Ձեր նա-
մակին մէջ—ուրիշ իրողութիւնները
մտնայ, որ հանդարտ ու պարզ մը-
տք ձեր պաշտամանցը զբաղիք:

Կը ցաւիմ շատ որ իմ տեղեկա-
գրին մէջ Ձեզ ալ խառնել օտար-
ուած էի իմանող ժողովրդութեան
դուք այն վնասող ժողովրդութեան
դուք էի որ գործոյ մէջ խառնուած
էի, և ես չէի կրնար ճշմարտութիւ-
նը Ձեր անձին զոհել որչափ և յաւ-
դէի զայն: Ուստի կ'աղաչմ բարե-
հաճեցէք ընդունիլ Ձեր արդի պաշ-
տանքն Աղբի և Հայրենեաց ար-
դիւնաւոր լինելուն չ'ըմբարմադ-
թութիւններու հաւատարմութիւն:

Ս. Գ. Է. Է. Է. Է.

Գ.

ԺՈՂՈՎՐԴԱՆ ԶԲՈՍԱՆԵՐԵՐԵ

Ի Ռ. Յ. Պեդդեմէ

Պատուարժան հեղինակին «Թըշ-
ուստութիւն և Գով» և «Գեղե-
ցիկն և Գեղարուեստը» անուն եր-
կու բանաստեղծութիւններէն յետոյ
այս անգամ ի լոյս ընծայեցաւ ԺՈՂ-
ՈՎՐԴԱՆ ԶԲՈՍԱՆԵՐԵՐԵ անուն
բանաստեղծութիւնը, յորում հեղի-
նակն շնորհալի և միանգամայն ջը-
րտ ոճով մը ցոյց կուտայ յաւ-
ղութեանց ցաւային հեռանկարներն
և մի առ մի կը թուէ այն դու-
ստներն, որք զօրեղապէս կը նը-
պատեն մարդու բարոյական և
ֆիզիքական զարգացման:

Ս. Գ. Է. Է. Է. Է.

Պատուարժան անորէնութիւնն
պատիւ ունի ծանուցանել որ ու-
սանդոց ամսական ընդհանուր
հարցաքննութիւնը տեղի պիտի
ունենան յառաջիկայ շաբթու մէջ
հետեւեալ կարգադրեցին համեմատ:
Յուլիս 30 Բը.— Անդրիարէն
և Տաճկերէն լեզուի.— Գաղղիարէն լե-
զու.— (Կրտսերացոյնք և երակացոյնք
Գ. տարւոյ):

Յուլիս 1 Դը.— Աշխարհադրու-
թիւն, Գերագործութիւն:

Յուլիս 2 Դը.— Թուարեւու-
թիւն, Գրահաշիւ և երկրագիտու-
թիւն:

Յուլիս 3 Եը.— Պատմութիւն.—
Ուսումն. Գիտութ. կրօնի (Երակացոյնք
Գ. տարւոյ):

Յուլիս 5 Բը.— Մարդնէն լեզու

(Կրտսերացոյնք և երակացոյնք). —
Գաղղիարէն լեզու (Երեցք և կրտս-
երք). — Գիտութիւն:

Յուլիս 5 Եը.— Մարդնէն լեզու,
Գրագիտութիւն և Պատմ. գըրա-
դիտութեան (Երեցք և կրտսերք).
— Ձայնական երաժշտութիւն:

Յուլիս 6 Կը.— Գաւ բնական
առարկայից, Բնական պատմութիւն
և Բնագիտութիւն. — Մարմնա-
մարդք:

Առաջին հինգ օրերուն մէջ հար-
ցաքննութիւնը պիտի սկսին առա-
ւօտեան ըստ Երակացոյնց ժամը
9ին, իսկ վերջին երկու առաւոյ մէջ
կէս օրէ վերջ ժամ 2ին:

Հաճեցէք, Տէր, Ձեր ներկա-
յութեամբ պատուել վարժարանին
հարցաքննութիւնը, և ընդունիլ
յառաջագոյն Տնօրէնութեան խո-
րէն շնորհակալեաց հաւատարմութիւն:

Հիմնագիր—Տնօրէն
1880 Յուլիս 25 Ռ. Յ. Պեդդեմէ

